

Specialist de vocație în domeniul biblioteconomiei

Petru RACU,
Biblioteca Națională a Republicii
Moldova

Abstract:

Prin intermediul articolului autorul repune în amintirea noastră chipul profesional și de coleg al domnului Vitalie Dubina, un profesionist de excepție, om de omenie și inteligent de speță.

Cuvinte-cheie: metodist; Vitalie Dubina; cultura profesională.

Abstract:

The author of the article brings back memories of Vitalie Dubina, an exceptional professional, excellent man, representative of intelligentsia, and makes accent on his professional and personal qualities of a colleague.

Keywords: Methodologist; Vitalie Dubina; Professional culture

Studiind o profesie sau alta, e normal să tinzi spre cele mai înalte urcușuri ale ei, să-i afli și toate subtilitățile specifice, care uneori ar părea să nu aibă cine știe ce importanță, dar într-adevăr fiind și ele componente necesare ale tehnologiilor respective. Asta pentru ca în activitatea practică de mai târziu să poți face față cerințelor profesionale la nivel înalt, ajungând astfel a fi specialist calificat, căci unul ca acesta în mod sigur e capabil să iasă cu cinste din orice situație problematică. [2].

În aspect teoretic noi, tinerii specialiști nou sosiți din aulele Institutului de Cultură din Moscova și încadrați în colectivul Bibliotecii Naționale a Republicii Moldova, eram pregătiți bine, căci școala moscovită se bucura pe timpuri de un mare prestigiu în domeniul învățământului superior de specialitate. Ne-au fost dascăli mai multe personalități cu renume, printre care în mod deosebit azi îi putem menționa: Con-

stantin Abramov, Leonid Beleacov, Lev Frumin, Nicolai Kartașov ș. m. a. Toți ei ne-au transmis, de rând cu bagajul de cunoștințe prevăzute în programele de studiu, și o mare dragoste pentru profesia aleasă, pentru carte, cititor și cultură generală. Prelegerile ținute de ei ne impresionau puternic, iar de se și întâmpla uneori ca cineva dintre studenți să se plictisească în timpul orelor, fiind nevoiți să pătrundă în esența tratatelor biblioteconomice contrar propriilor dorințe, apoi acestea erau mici excepții de la situația obișnuită. [1].

Având o atare instruire profesională, la început de carieră ni se părea că posedăm cunoștințe atât de ample, încât nu se mai putea adăuga nimic mai mult la ele la locurile de muncă, unde urma să ne desfășurăm activitatea practică. Însă foarte în curând ne-am convins cu toții, și în special subsemnatul, că asta a fost doar o simplă amăgire. Ochii ni s-au deschis datorită șefului

Secției Metodice - Vitalie Dubina. Dumnealui era mai mult decât un teoretician de forță. Era un model unic în felul său în privința exemplului personal. Nu se impunea cu capacitățile sale bogate, nici nu ne înjosea pentru vreo greșeală sau alta, ci cu mult tact pur și simplu ne lămurea pe înțeles ce și cum să facem. Îmbina această tactică cu cea de a transmite altora deprinderile sale practice. Din punctul ăsta de vedere, dumnealui întotdeauna cu mare atenție urmărea să fie corect el însuși la îndeplinirea oricărui proces de lucru, manifesta responsabilitate chiar și pentru cele mai simple lucrări. Noi îl admirăm, cum el se cerceta în fiecare pas, pe care îl făcea și în fiecare cuvânt, pe care îl rostea. [1].

Acesta era cadrul psihologic al modelului specialistului de înaltă calificare. Toate atributele ce-l constituiau se aflau în perfectă armonie între ele și influențau comportamentul tinerilor specialiști cu de la sine, fără a fi cumva forțate, trezind totodată la dânșii și o reacție adecvată. Și într-atât de bine ni s-au întipărit ele în memorie, că până în ziua de azi ne amintim cu admirație de ținuta profesională a lui Vitalie Dubina. După cum se vede, dumnealui ținea bine cont de faptul, că impresiile puternice sunt foarte lucrătoare și nu-i lasă pe tinerii colegi să fie indiferenți la lucrurile estetice, la toate cele bune și folositoare. Le stimula acestora interesul față de evenimentele și situațiile de înaltă încărcătură psihologică, îi făcea să se încadreze plener în procesul organizării și desfășurării lor. [3].

Unul și același era Vitalie Dubina atât în relațiile de serviciu cu colegii săi, cât și în timpul numeroaselor deplasări pe teren, când pleca să acorde asistență metodologică specialiștilor din bibliotecile raionale, orașenești și chiar din cele sătești. Când plecam în deplasări împreună cu dumnealui, vedeam cât de mult el era așteptat preutindeni de către bibliotecari, cum îl stimau toți și rămâneau mulțumiți de ajutorul ce li se acorda din toate punctele de vedere, adică nu doar în aspect organizațional, ci și în aspect tehnologic. Încă și în al treilea aspect, cel psihologic, era apreciat și aici, pe teren. Nu dintr-o dată noi ne-am convins, că acest al treilea aspect asigura strânsa le-

gătură între toate capacitățile ce le posedă Șeful Serviciului Metodice, Vitalie Dubina. Asta însemna, exprimat în limbaj popular, că dumnealui a fost și om de omenie, că înțelegea pasul fiecăruia și fiecăruia căuta să-i dea sfatul necesar și potrivit, să-i dea pur și simplu o mână de ajutor în momentele complicate ce i se întâmplau în activitatea de bibliotecar. [2,4].

Este imposibil să dăm uitării modestia fostului nostru șef. Cu uimire am descoperit la dânsul această calitate de persoană altruistă în timpul unei deplasări la sudul Republicii; dacă nu mă înșeală memoria, în satul Moscovei fusesem atunci. Aveam de făcut un drum de țară, desfumat de o ploaie destul de puternică. Autobuze, mașini nu circulau și bibliotecarii ne-au pus la dispoziție o căruță cu doi cai, pe care ți se părea că trebuie să-i duci tu în spate. Șeful imediat a apreciat situația și nu s-a mai urcat în căruță, ci a mestecat glodul cu picioarele până am ajuns la destinație. Nu a renunțat la vizita în biblioteca din satul Moscovei, nici nu a încercat să ceară alți cai la căruță, nici nu s-a considerat cumva ofensat, pentru a găsi motiv de supărare. Mai mult ca atât, tot drumul el glumea, zicea că iubește mult natura cu toate fenomenele ce o înfrumusețează, că chiar se bucură mult de o asemenea situație, fiindcă nici nu mai ține minte de când nu a avut ocazie potrivită să facă plimbări de acestea. Pentru noi, cei din echipa ce se deplasa, ca, de altfel, și pentru bibliotecarii locali, comportamentul de atunci al lui Vitalie Dubina a fost fără precedent. Nu se mai vestise până atunci între bibliotecarii de rând, ca vreun șef de rang republican să fi acceptat o deplasare într-atât de neconfortabilă. Prin asta, șeful Cabinetului Metodice de la Biblioteca Națională a câștigat o stimă deosebită din partea subalternilor săi și a tuturor celor ce au fost martori oculari ai întâmplării în cauză.

Așa ni s-a întipărit nouă în memorie personalitatea fostului nostru șef – Vitalie Dubina. O personalitate distinsă, în care nu doar cultura profesională, ci și cultura cea generală erau bine înrădăcinate, făcându-l pe posesorul lor comod în relațiile cu oricine.

Referințe bibliografice:

1. FÎNTÎNARU, Teodora. Eu bibliotecarul. În: Bibliopolis. 2009, nr. 3, p.p.8. ISSN 1811-900 X.
2. RĂU, Alexe. Bibliotecarul public moldovean recent (schiță de portret socioprofesional, cultural și ființial. În: Magazin bibliologic. 2013, nr. 1/4, p.p. 205-210. ISSN 1857-1476.
3. REGNEALĂ, Mircea. 23 aprilie. Ziua bibliotecarului. Spuneți-vă părerea despre biblioteci și bibliotecari. În: Magazin bibliologic. 2013, nr. 1/4, p.p. 9-12. ISSN 1857-1476.
4. Galeria bibliotecarilor din Republica Moldova. Petru Ganenco (1934-1999). [on-line]. [Accesat 2 februarie 2017]. Disponibil: <https://www.bibliologibasarabeni.blogspot.md>